

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.18.0793.N

B A,

beklaagde,

eiser,

met als raadsman mr. Sven De Baere, advocaat bij de balie Brussel.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Brussel, correctionele kamer, van 26 juni 2018.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, twee middelen aan.

Raadsheer Sidney Berneman heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal met opdracht Alain Winants heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste middel

1. Het middel voert schending aan van artikel 4 Zevende Aanvullend Protocol EVRM, artikel 14.7 IVBPR en artikel 54 Schengenuitvoeringsovereenkomst, alsmede miskenning van het algemeen rechtsbeginsel *non bis in idem*: de eiser heeft in zijn conclusie voor de appelrechters aangevoerd dat hij voor dezelfde feiten, met name huisjesmelkerij, reeds veroordeeld was doordat de fiscus de huuropbrengsten van de huisjesmelkerij heeft gekwalificeerd als niet-aangegeven beroepsinkomsten en hiervoor belastingverhogingen van 50 % tot 100 % heeft opgelegd; het arrest oordeelt ten onrechte dat het *non bis in idem*-beginsel geen toepassing vindt omdat de belastingverhogingen werden opgelegd wegens een inbreuk op de fiscale wetgeving terwijl de feiten waarvoor de eiser werd vervolgd inbreuken op het Strafwetboek betreffen; het arrest laat na te onderzoeken of de inbreuken op de fiscale wetgeving niet substantieel dezelfde feiten zijn als de feiten die een inbreuk uitmaken op het Strafwetboek en meer bepaald of ze niet onlosmakelijk in tijd en ruimte ermee verbonden zijn.

2. Artikel 14.7 IVBPR bepaalt dat niemand voor een tweede keer mag worden berecht of gestraft voor een strafbaar feit waarvoor hij reeds overeenkomstig de wet en het procesrecht van elk land bij einduitspraak is veroordeeld en waarvan hij is vrijgesproken.

Krachtens artikel 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM wordt niemand opnieuw berecht of gestraft in een strafrechtelijke procedure binnen de rechtsmacht van dezelfde Staat voor een strafbaar feit waarvoor hij reeds onherroepelijk is vrijgesproken of veroordeeld overeenkomstig de wet en het strafprocesrecht van die Staat.

Het algemeen rechtsbeginsel *non bis in idem* heeft dezelfde draagwijdte.

3. Uit deze bepalingen en dit algemene rechtsbeginsel volgt dat een tweede vervolging verboden is wegens identieke feiten of substantieel dezelfde feiten die na

een eerste vervolging hebben geleid tot een onherroepelijke beslissing van veroordeling of vrijspraak en voor zover die vervolgingen betrekking hebben op dezelfde persoon.

4. Onder identieke of substantieel dezelfde feiten moet worden verstaan een geheel van concrete feitelijke omstandigheden welke onlosmakelijk in tijd en ruimte met elkaar verbonden zijn. Niet de inbreuken of de kwalificatie van de feiten, maar de feiten zelf moeten identiek of substantieel dezelfde zijn.

5. Met het geheel van redenen die het arrest (p. 8-9, nr. 4.7) bevat, gelezen in hun onderlinge samenhang, geven de appelrechters, zonder zich louter op de kwalificatie van de feiten te steunen, te kennen dat de feiten van het niet-aangeven van beroepsinkomsten waarvoor door de fiscus belastingverhogingen werden opgelegd niet identiek of substantieel dezelfde feiten zijn als de feiten van het misbruik maken van andermans kwetsbare toestand als bedoeld door de artikelen 433*decies* en 433*undecies*, eerste lid, 1°, Strafwetboek. Aldus verantwoordden ze naar recht de verwerping van het *non bis in idem*-verweer.

Het middel kan niet worden aangenomen.

Tweede middel

6. Het middel voert schending aan van artikel 40, eerste lid, Taalwet Gerechtszaken en artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering: het arrest oordeelt weliswaar dat alle taalnietigheden zijn gedekt door een niet voorbereidend op tegenspraak gewezen vonnis, maar het laat na te onderzoeken of inbreuken werden gepleegd op de Taalwet Gerechtszaken en of daardoor het bewijs nietig was en diende te worden geweerd.

7. Artikel 40, eerste en tweede lid, Taalwet Gerechtszaken, zoals in werking vóór de vervanging ervan met ingang van 9 juni 2018 door artikel 5 van de wet van 25 mei 2018 tot vermindering en herverdeling van de werklast binnen de rechterlijke orde, bepaalt dat de regels van de Taalwet Gerechtszaken zijn voorgeschreven op straffe van nietigheid en deze nietigheid van ambtswege door de rechter wordt uitgesproken, maar dat elk niet zuiver voorbereidend vonnis of arrest dat op tegenspraak is gewezen, de nietigheid dekt van het exploit en van de overige akten van rechtspleging die het vonnis of het arrest zijn voorafgegaan.

Artikel 40, eerste lid, Taalwet Gerechtszaken, na de vervanging ervan door het voormelde artikel 5 van de wet van 25 mei 2018, bepaalt dat de regels van de Taalwet Gerechtszaken zijn voorgeschreven op straffe van nietigheid, onverminderd de toepassing van de artikelen 794, 861 en 864 Gerechtelijk Wetboek.

8. De herstel mogelijkheden van de nietigheden waarin het op 9 juni 2018 in werking getreden artikel 40, eerste lid, Taalwet Gerechtszaken voorziet, zijn overeenkomstig artikel 3 Gerechtelijk Wetboek onmiddellijk van toepassing en dus op alle rechtsplegingen waarover de rechter nog dient te beslissen.

9. Indien evenwel vóór 9 juni 2018 een nietigheid werd gedekt overeenkomstig het toen geldende artikel 40, tweede lid, Taalwet Gerechtszaken, blijft die dekking verworven en moet de rechter die uitspraak doet vanaf 9 juni 2018 die dekking vaststellen.

10. Het arrest dat oordeelt dat de door de eiser opgeworpen taalnietigheden zijn gedekt op grond van artikel 40, tweede lid, Taalwet Gerechtszaken gelet op het niet voorbereidend op tegenspraak gewezen vonnis van de Franstalige rechtbank van eerste aanleg van Brussel van 23 juni 2014, verantwoordt die beslissing naar recht. In zoverre kan het middel niet worden aangenomen.

11. De rechter die vaststelt dat een door een partij aangevoerde nietigheid op grond van de Taalwet Gerechtszaken is gedekt overeenkomstig artikel 40, tweede lid, Taalwet Gerechtszaken, in zijn versie zoals in werking tot 9 juni 2018, moet niet onderzoeken of dit nietigheidsverweer terecht is aangevoerd. Het kan immers niet slagen.

In zoverre het middel uitgaat van een andere rechtsopvatting, faalt het naar recht.

Ambtshalve onderzoek

12. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet gewezen.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Bepaalt de kosten op 84,21 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit raadsheer Filip Van Volsem, als waarnemend voorzitter, de raadsheren Alain Bloch, Erwin Francis, Sidney Berneman en Ilse Couwenberg, en op de openbare rechtszitting van 5 februari 2019 uitgesproken door waarnemend voorzitter Filip Van Volsem, in aanwezigheid van advocaat-generaal Marc Timperman, met bijstand van griffier Kristel Vanden Bossche.

K. Vanden Bossche

I. Couwenberg

S. Berneman

E. Francis

A. Bloch

F. Van Volsem